

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skupu z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie przemianu gospodarczego zbóż (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-69, poz. 869, z 1956 r. Nr 96, poz. 1061 i z 1960 r. Nr 76, poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 13:

- a) w ust. 1. lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) z pszenicy — 50%, 60%, 72% i 96% mąki,”
- b) skreśla się ust. 2,
- c) dotychczasowe ust. 3 i 4 otrzymują kolejną numerację 2 i 3;

2) w § 19 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przy przemiale pszenicy:

- a) na mąkę 50%
— z odciążaniem kaszki mąki — 2 kg kaszki mąki o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,58%,

22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 2 kg kaszki mąki o zawartości popiołu do 0,60%, 48 kg mąki o zawartości popiołu do 0,58% i 48 kg otrąb,
— bez odciążania kaszki mąki — 50 kg mąki I gatunku o zawartości popiołu do 0,58%, 22 kg mąki II gatunku o zawartości popiołu do 1,45% i 26 kg otrąb lub 50 kg mąki o zawartości popiołu do 0,58% i 48 kg otrąb,

- b) na mąkę 60% — 60 kg mąki o zawartości popiołu do 0,65% i 38 kg otrąb,
- c) na mąkę 72% — 72 kg mąki o zawartości popiołu do 0,80% i 26 kg otrąb,
- d) na mąkę 96% — 96 kg mąki o zawartości popiołu do 1,90% i 2 kg odpadów.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. S. Lindberg

302

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 27 lipca 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rzeka Drwęca” następujące rzeki, jeziora i grunty na terenie województw olsztyńskiego i bydgoskiego:

1) rzekę Drwęcę oraz następujące jej dopływy:

- Grabiczka o długości 15,2 km wraz z jej dopływem Dylewką o długości 11,5 km,
- Pobórska Struga — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Wirwajdy w powiecie ostródzkim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 4,0 km,
- Gizela (Gryzła) — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Kołodziejki w powiecie ostródzkim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 7,0 km wraz z jej dopływem Balcyną o długości 5,0 km,
- Iławka — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Dziarny w powiecie iławskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 5,0 km,
- Elszka — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Rodzone w powiecie nowomiejskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 1 km,
- Wel — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Bratian w powiecie nowomiejskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 0,7 km,
- Rypienica — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Strzygi w powiecie rypińskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 16,0 km,
- Ruziec — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Zaręba w powiecie golubsko-dobrzyńskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 1,7 km;

- 2) jeziora przepływowe, położone w powiecie ostródzkim:
— Ostrowin o powierzchni 52,0 ha,
— Drwęckie o powierzchni 667,0 ha;
- 3) tereny ciągnące się pasmami szerokości 5 m wzdłuż brzegów wymienionych rzek i jezior.

Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:500.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu ochrony środowiska wodnego i ryb w nim bytujących, a w szczególności w celu ochrony środowiska pstrąga, łososia, troci i certy.

3. Na terenie rezerwatu wprowadza się następujące zakazy:

- 1) na rzecze Drwęcy, jej dopływach, jeziorach oraz terenach określonych w ust. 1 zabrania się:
- a) zanieczyszczania wody w stopniu większym, niż to przewiduje rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 2 września 1950 r. w sprawie określenia warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wpuszczane do zbiorników wód powierzchniowych i do ziemi (Dz. U. Nr 41, poz. 371), a w szczególności § 3 ust. 1 pkt 3 dla zbiorników wód powierzchniowych kategorii II,
 - b) przegradzania rzek urządzeniami uniemożliwiającymi rybom swobodny przepływ,
 - c) połowu ryb urządzeniami stałymi,
 - d) odłowu łososia i troci jakimikolwiek narzędziami,
 - e) odłowu ryb, z wyjątkiem odłowu na jeziorach Ostrowin i Drwęckie oraz z wyjątkiem połowów wędkarskich dokonywanych przez członków Polskiego Związku Wędkarskiego,

- f) niszczenia, usuwania oraz jakiegokolwiek eksploatacji roślinności wodnej,
- g) wycinania drzew i krzewów, z wyjątkiem niezbędnych zabiegów pielęgnacyjnych i gospodarczych na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- h) wycinania trzciny, sitowia i innych roślin oraz koszenia trawy w pasie o szerokości 5 m po obu stronach rzek i wokół jezior wymienionych w ust. 1;
- 2) na następujących odcinkach rzeki Drwęcy i jej dopływach, stanowiących tzw. „obręby ochronne”, zabrania się dokonywania czynności określonych w pkt 1 oraz połowu ryb jakimikolwiek narzędziami:
- a) na rzece Drwęcy na odcinkach: od miejscowości Czarci Jar w powiecie ostródzkim do jeziora Ostrowin, z wyłączeniem ośrodka zarybieniowego w miejscowości Czarci Jar, o długości 13,0 km; od 89 km w miejscowości Kominy w powiecie brodnickim do 84 km w miejscowości Teizowizna (Pachciarnia) w tymże powiecie o długości 5,0 km; od 69 km w miejscowości Józefat w powiecie golubsko-dobrzyńskim do 65 km w miejscowości Hamer w tymże powiecie o długości 4,0 km; od 47 km w miejscowości Golub-Zamek w powiecie golubsko-dobrzyńskim do 43 km w miejscowości Golub-Cegielnia w tymże powiecie o długości 4,0 km; od 37 km w miejscowości Tobółka w powiecie golubsko-dobrzyńskim do 30 km biegu spławnego w miejscowości Elgiszewo w tymże powiecie o długości 7,0 km; od 20 km w miejscowości Młyniec w powiecie toruńskim do 17 km w tejże miejscowości o długości 3,0 km; od 12,5 km w miejscowości Lubicz w powiecie toruńskim do 10,5 km w tejże miejscowości o długości 2,0 km; od 0,5 km w miejscowości Złotoria w powiecie toruńskim do ujścia do Wisły o długości 0,5 km,
- b) na rzece Grabiczka o długości 15,2 km wraz z jej dopływem Dylewką o długości 11,5 km z wyłączeniem jezior: Durąg i Lichtajny, przez które przepływa rzeka Grabiczka;
- właściwy do spraw ochrony przyrody organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej, po zasięgnięciu opinii Instytutu Rybactwa Śródlądowego i użytkownika wody, może wyznaczyć dalsze „obręby ochronne”;
- 3) na rzece Drwęcy, jej dopływach i jeziorach wymienionych w ust. 1, w miejscach oznaczonych jako „tarliska ochronne”, zabrania się dokonywania połowu ryb w określonych terminach; tarliska ochronne oraz okres trwania w nich zakazu połowu ryb ustala właściwy do spraw ochrony przyrody organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej;
- 4) na następujących rzekach lub ich odcinkach zabroniony jest ruch turystyczny łodziami, kajakami, pontonami i innymi środkami komunikacji wodnej:
- a) Drwęca — od miejscowości Czarci Jar do jeziora Ostrowin w powiecie ostródzkim na odcinku o długości 13,0 km,
- b) Grabiczka,
- c) Dylewka,
- d) Gizela (Gryźla) od jazu piętrzącego w miejscowości Kołodziejki w powiecie ostródzkim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 7,0 km,
- e) Rypienica — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Strzygi w powiecie rypińskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 16,0 km,
- f) Ruziec — od jazu piętrzącego przy młynie w miejscowości Zaręba w powiecie golubsko-dobrzyńskim do ujścia jej do rzeki Drwęcy o długości 1,7 km.
4. Właściwe do spraw ochrony przyrody organy Prezydentów Wojewódzkich Rad Narodowych w Olsztynie i Bydgoszczy, po porozumieniu z Naczelnym Konserwatorem Przyrody i po zasięgnięciu opinii Instytutu Rybactwa Śródlądowego, mogą w szczególnie uzasadnionych przypadkach udzielić zezwolenia na dokonanie czynności określonej w ust. 3.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Grudziński

303

ZARZĄDZENIE PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 5 lipca 1961 r.

w sprawie uznania chałupników wykonujących pracę na rzecz niektórych zakładów handlowych za pracowników w rozumieniu przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220 i z 1961 r. Nr 1, poz. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem”, w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Płac zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się na warunkach określonych w rozporządzeniu za pracowników w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) chałupników wykonujących pracę na rzecz:

- 1) Przedsiębiorstwa Państwowego „Moda Polska” w Warszawie,
- 2) Przedsiębiorstwa Handlu Artykułami Galanteryjnymi w Łodzi — Oddział Przetwórstwa Chałupniczego w Łodzi i Działy Produkcji Chałupniczej w Oddziałach w Krakowie, Opolu, Warszawie i Wrocławiu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 6 sierpnia 1960 r.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: S. Będkowski